

De nabestaanden van de overleden politieman, werkzaam voor de afdeling Afgeschermde Operaties van de Landelijke Eenheid, zijn door dit vreselijke incident ernstig aangedaan en zij zijn in de begeleiding en behandeling daarvan door politie zwaar teleurgesteld.

Nog steeds hevig ontdaan over wat hen is overkomen, begrijpen zij tot op de dag van vandaag niet waarom dit allemaal zo moeizaam moet gaan en waarom de politie zo moeilijk doet. ***“Hij was een familie- en politieman in hart en nieren”***, zeggen zijn naasten en geliefden. Hij stond altijd voor iedereen klaar en zij hadden onderling een zeer hechte band. Naast dat hij een familieman was, stond hij ook altijd klaar voor zijn werk en zijn collega's. Hij werd door zijn naaste collega's zeer gewaardeerd en hij heeft in verschillende belangrijke onderzoeken heel belangrijk en gevaarlijk werk gedaan. ***“Hij was de man die de redelijkheid inbracht en de zaken vanuit verschillend perspectief kon bekijken”***, zeggen collega's over hem. Voor velen van zijn collega's was hij een held en een voorbeeld.

Gedurende deze laatste opdracht echter, kregen zijn familie, geliefden en directe collega's steeds meer in de gaten dat het niet goed ging met hem. Dit signaal werd meerdere keren door hen afgegeven. Echter, kregen zij bij zijn werkgever en leidinggevenden geen gehoor. Het schortte ernstig aan zijn begeleiding en naar zijn geestelijke en lichamelijke gezondheid werd niet of nauwelijks door zijn werkgever gekeken. Soms werd het als niet relevant afgedaan, hij moest vooral niet zeuren en gewoon doorgaan. Hij moest het maar allemaal zelf uitzoeken. ***“Hij is gedurende dit laatste onderzoek meerdere keren door zijn werkgever onder druk gezet om maar door te gaan, dit tegen de signalen en beter weten in”*** geven zij aan.

Zij betreuren ten zeerste dat de werkgever niet adequaat op deze signalen en zijn gedragsveranderingen hebben gereageerd en dat ze hem aan zijn lot hebben overgelaten. Dit werd door de familie eveneens gesignaleerd en ook met de signalen heeft de politie niets gedaan. Met uiteindelijk dit vreselijk gevolg van dien. Dit alles maakt het verlies voor hen nog ondraaglijker.

De politie heeft de familie, in de begeleiding na dit vreselijke incident, ook in de kou laten staan. Zij hebben weinig tot geen steun vanuit de werkgever ontvangen. Het is zelfs nu nog steeds trekken en sleuren om te weten te komen wat er exact is gebeurd. Zo zetten zij vraagtekens bij het onderzoek op de plaats delict. In dit onderzoek zijn door de politie niet de juiste procedures gevolgd en zijn niet de noodzakelijke maatregelen getroffen. Hierdoor is belangrijk bewijsmateriaal verloren gegaan en konden bepaalde scenario's niet worden onderzocht. Door de slechte verstandhouding met de werkgever, werden zij vanaf het begin noodgedwongen door de politievakbonden begeleid en ondersteund. ***“Zonder deze steun hadden wij het niet gered”*** geven zij aan. De familie is ernstig teleurgesteld en vinden dat zij wat hun leed betreft, de politie verwijtbaar is en verantwoordelijk is voor het overlijden van hun geliefde.

De familie steunt daarom ook de conclusies van het onafhankelijke onderzoek van de commissie Brouwer. Ook zij vinden dat de afdeling afgeschermde werken en de dienst waartoe deze behoort aan een grondige renovatie toe is. De dienst waar hun geliefde werkte functioneerde zeer slecht, het ontbrak er aan adequaat leiderschap, professionaliteit en was er sprake van een verziekte cultuur. Zij vinden dat de Korpsleiding van de Nationale politie onvoldoende aandacht voor de situatie van deze dienst heeft gehad en daardoor geen notie had wat er allemaal speelde. Gelukkig nemen zij, na de conclusies van dit onderzoek, uiteindelijk hun verantwoordelijkheid. Zij hopen dan ook dat deze dienst grondig aangepakt wordt, zodat de mensen die er werken weer veilig en professioneel hun werk kunnen doen. De politie zal gelijk aan deze renovatie moeten beginnen en moet dit niet weer op de lange baan schuiven. Gebeurt dit niet, dan is het wachten op het volgende ongeluk binnen de

dienst DSO van de Landelijke Eenheid. Zij vinden dat wat hen is overkomen nooit meer mag gebeuren. Laat het overlijden van hun geliefde niet voor niets zijn geweest.